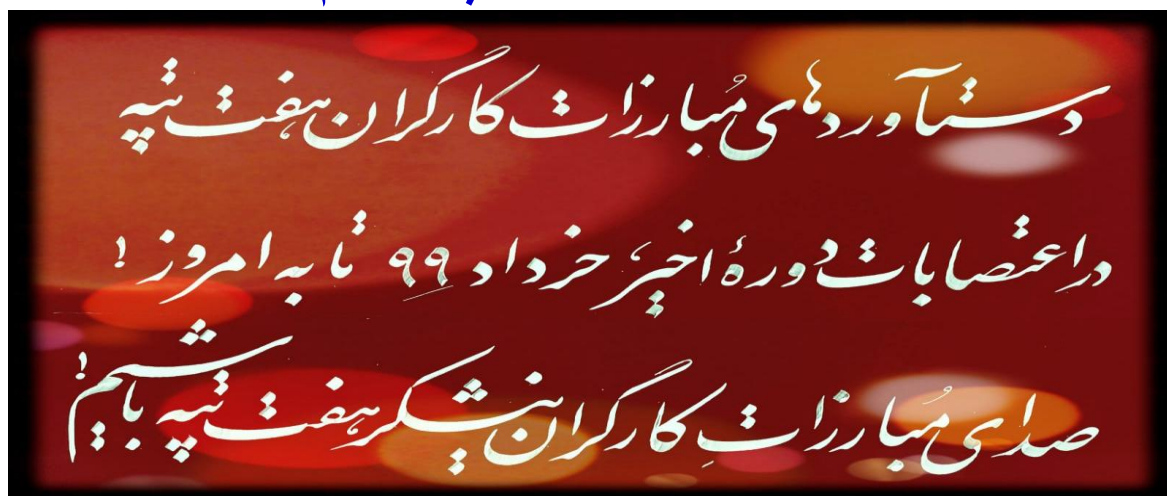

صدای مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه باشیم!

امیرجوهری نگرودی

مقدمه:

آزادی فعالان دستگیر شده و زندانی، بازگشت به کار پانزده تن از کارگران اخراجی و اعلان تعیین تکلیف با اسدیگی و شرکاء و حدت گرفتن اخبار مربوط به صنعت نیشکر هفت تپه، برآدم داشت کارنامه‌ی طولانی مدت اعتراض و اعتصاب کارگران هفت تپه، از خرداد ماه ۱۳۹۹ به این سو، خاصه در برابر آنچه طی دو ماه مهر و آبان کارگران هفت تپه روزانه به شکل ناباورانه‌ای با آن مواجه بودند را موشکافانه‌تر و بر پایه‌ی مواضع سندیکای نیشکر هفت تپه، به‌مثابه‌ی تشکل پایدار و مستقل در جنبش اتحادیه‌ای ایران - که تبلور مواضع آنان را می‌بایست در کانال تلگرامی سندیکای هفت تپه دنبال کرد - پی‌گیری و مطرح کنم. در این میان تلاشم بر آنست که فرایند پیشرفت این مبارزات و تأثیر آن‌را در مقابله با سیاست خصوصی سازی بر کل جنبش کارگری ایران مورد داوری همگانی قرار دهیم.

در پروسه‌ی مورد بحث، یعنی دوره‌ی خرداد ماه ۹۹ به این سو، تمامی بخش‌های صنعت و کشاورزی و آبیاری هفت تپه به یک نماد متحد در جنبش کارگری ایران تبدیل شدند. هفت تپه‌ای‌ها با گزینش شعار: «اتحاد، رمز پیروزی است» در پیوندی مشترک به جدال با دشمنان اتحاد کارگران برآمدند. به عبارتی همه‌ی بدنه‌ی هفت تپه، در هر اطلاعی‌ای با شعار: «زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران بر علیه ستم و استعمار» در هیکل یک گفتمان مشترک و مستقل در سطح جنبش کارگری نمود پیدا کردند و به سهم خویش ساختار سازماندهی امر مبارزه‌ی متحدانه‌ای را در کل بدنه‌ی کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، به فرایند جدید کار و پیکار در جنبش کارگری بدل نمودند.

پیگیری همین سطح از مطالبات طبقه‌بندی شده نشان می‌دهد که کارگران کشت و صنعت شرکت نیشکر هفت تپه بر سر دوراهی خصوصی سازی یا دولتی سازی قرار ندارند.

آن‌ها همانطور که بارها اعلام کرده‌اند، صاحبان اصلی این شرکت بزرگ هستند که خود و خانواده‌های‌شان در چند دهه برای حفظ و تداوم کارآن، درد و رنج فراوانی را تحمل کرده‌اند. این حق آن‌هاست که اجازه ندهند اموال چند نسل به یغما برده شود و خود با همه‌ی توان و ظرفیت خویش به چرخش کار این صنعت اهتمام ورزند. این حق را باید محترم شمرد و با همه‌ی توان و قوا از این پیکار و سنجش واقعی نیروی طبقاتی جامعه دفاع نمود!

خودویژگی‌های برجسته‌ی این مرحله از مبارزه را می‌توان در فرمول‌های زیر خلاصه نمود:

(۱) عنصر اصلی در بازشناسی دست‌آوردهای این دوره مبارزات هفت تپه، مسئله‌ی استقلال عمل این مبارزه است. طی این دوره‌ی طولانی اعتصاب، حضور بلاواسطه‌ی نمایندگان کارگری، بدون دخالت جریان‌های غیرکارگری که در سال‌های پیش و دوره‌های قبلی، قصد نفوذ و خط دادن به مبارزات کارگران را داشتند، برجسته بود.

(۲) اطلاع رسانی بهتر و تا حدی مستقل و بی حاشیه توسط کانال تلگرامی سندیکای نیشکر هفت تپه در این دوره بهتر از قبل بود. هرچند که وجود «کانال مستقل» که تا امروز هم مشخص نشده که استقلال از چه چیزی را مدنظر دارند، هم در جای خود باید بررسی شود.

با توجه به موقعیت مبارزاتی پایه‌گذاران این سندیکا و قدمت مبارزاتی چند تپی از آنان و هزینه‌های بس سنگینی که تا به امروز در دفاع از مجموعه مطالبات اعلام شده‌ی تاکنونی کارگران هفت تپه دادند، حکمیت و داوری و موضعگیری به موقع خود سندیکای هفت تپه و قدمی پا به عقب نگذاشته است، برای من بیش از هر چیزی پایه‌ی داوری است. نه پراکندن چندگانگی برخورد و ایجاد شکاف در روند این مبارزه‌ی عمیق طبقاتی در برابر کلیت حاکمیت کارگر ستیز رژیم اسلامی جمهوری اسلامی! باید از زبان خود هفت تپه‌ای‌ها گفت: «سندیکای مستقل کارگران هفت تپه، تشکیلی است که، در اول ماه آبان سال هشتاد و هفت توسط کارگران تشکیل شد و اعلام موجودیت کرد. از بدو تشکیل این سندیکا کارگران هفت تپه مورد حمله‌ی ستیزه جویانه‌ی کارفرمایان، صاحبان سرمایه و تشکل‌های دست‌سازشان، قرار گرفتند، اما این سندیکا هیچ‌گاه عقب نشینی نکرده و هر بار محکم‌تر بر خواسته‌های کارگران پافشاری کرده است. هر روز کارگران هفت تپه متحدتر شده و خستگی ناپذیر در جنگ نابرابر با سرمایه‌داران در میدان حضور یافته‌اند. سندیکای مستقل کارگران هفت تپه در همراهی با کارگران، کماکان در مقابل تمامی دشمنان و دوستان دروغین کارگران اعلام می‌کند که تا پیروزی نهایی می‌جنگد، کارگران متحد هرگز شکست نمی‌خورند.»

(۳) همبستگی جامعه به دلیل همین اطلاع رسانی و شفافیت بخشیدن به مطالبات کارگران اعتصابی، بیشتر از قبل بود و توانست موج همبستگی جهانی و کمک‌های گوناگون را به روند اعتصاب برانگیزد و تشکل‌های همسوی خود همچون سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به مثابه تشکل مستقل سندیکایی و دیگر گروه‌های کارگری مشترک المنافع همچون، اتحاد بازنشستگان، شورای صنفی معلمان و کمیته‌ی هماهنگی و پیگیری را در اکثر مواقع با خود همراه سازد.

۴) طول مدت اعتصاب و شیوهی تقسیم کار بین سخنگویان جمع اعتصابی و نوعی شیفتی کردن کار کارگران اعتصابی، نظم و قاعده‌ی کار و تداوم همبستگی بین کارگران هفت تپه باعث حمله‌ی کمتر و سرکوب کمتر آن‌ها شد و توانستند به حداقل مطالبات خود دست یافته و با اتخاذ دوره‌ی تنفسی کوتاه، در عین حال با تداوم مبارزه، عملاً امکان اعتصاب را خاتمه یافته تلقی نکردند.

۵) بخش قدرتمند مبارزه‌ی این دوره برشمردن مطالبات مرکب کارگران اعتصابی و بیش از هر موقع برجسته ساختن موضوع پایان بخشیدن به امر خصوصی سازی و مسئله خلع ید از خاندان اسد بیگی و شرکاء و بازگشت به کار کارگران اخراجی شناخته شده همچون: اسماعیل بخشی، ایمان اختری، سالار بیژنی و محمد خنیفر بود.

۶) همراهی زنان و خانواده‌ی کارگران در کنار کودکان خود در این اعتصاب طولانی که نقش قدرتمند حضور خانواده کارگران اعتصابی را در برانگیختن همراهی افکار عمومی شوش و استان نشان داد.

۷) پیوند و همبستگی با سایر جنبش‌های مدنی، اصناف و گروه‌های همسو در این اعتصاب در بالای ۷۰ روز نشان از واقع بینی سازمانگران این اعتصاب است.

۸) علاوه بر مبارزه‌ی صنفی درون کارخانه و مبارزه و افشاگری رسانه‌ای، کارگران در حوزه‌ی حقوقی هم با پیشبرد مذاکرات و مداخله‌ی به حق نمایندگانشان در دادگاه اسدبیگی و رستمی، توانستند قدرت خود را به اثبات برسانند به طوری که رسانه‌های دولتی مجبور به بازتاب حضور چند چهره‌ی نمایندگان کارگری هفت تپه (محمد خنیفر و یوسف بهمنی) در صحن دادگاه اسد بیگی و شرکاء شدند.

۹) مبارزه‌ی این دوره را در دو وجه فشار از پائین و چانه زنی در بالا، که دست‌آورد این مرحله از مبارزات طولانی مدت کارگران هفت تپه است، می‌توان دید. این سطح مبارزه منتهی به گسیل نمایندگان هفت تپه برای ملاقات با نمایندگان کمیسیون اصل ۹۰ و حتی کشاندن آنان به شوش شد.

۱۰) این شکل چند وجهی مقاومت در حوزه‌های گوناگون، علنی و نیمه علنی، تجربه‌ی مهم و مؤثری است که در دوره‌های گذشته کمتر دیده شده است.

۱۱) طولانی شدن اعتصاب و اطلاع رسانی در درون شهر و تجمعات در برابر فرمانداری، اداره‌ی کار و حضور جمعی در دل شهر، نوعی از همگرایی کاسبه از نانوایان تا اسباب بازی فروشان و... با کارگران اعتصابی را در این دوره موجب شد.

۱۲) افشاگری سخنگویان کارگران در این دوره نسبت به دوره‌های قبل چشمگیر بوده است.

۱۳) موضوع ایجاد صندوق‌های یاری مالی در جای جای جهان، منتهی به دخالت کردن مردم در سطح خارج از کشور در امر همپوشانی کمک مالی به اعتصاب کارگران شد.

۱۴) همین پوشش مالی در درون کشور منتهی به ابتکار عمل‌های زنده و سیال کمک رسانی حتی به کودکان محصل کارگران شد که در نوع خود تجربه‌ای زنده و بدیع است.

۱۵) پشتیبانی و حمایت دیگر گروه‌های کارگری و تشکل‌های مستقل در این دوره از اعتصاب - حتی در مقطع دستگیری چهار تن از کارگران اعتصابی - موجی از همبستگی وسیع و گسترده در داخل و خارج کشور را برانگیخت. به طوری که حاکمیت و دستگاه قضایی‌اش مجبور به آزاد کردن بازداشت شدگان شدند. در این میان نقش و جایگاه وکیل شجاع و مؤثر آنان، خانم فرزانه زیلایی چشمگیر و قابل تقدیر است.

۱۶) ایجاد شکاف بین دولت و مجلس که در تفاوت نگاه اسحاق جهانگیری معاون اول سیاسی حسن روحانی، مشهود شد که در اعتراض به حضور نمایندگان مجلس در جمع کارگران که آنرا موجب افزایش مطالبات کارگران بر شمرد، گفت: مسئله‌ی هفت تپه را سیاسی نکنید، کارگراها پُررو می‌شوند! با این برخورد عملاً مانع پیشرفت کار اعضاء کمیسیون اصل ۹۰ شدند و پیگیری امور را در سطح وزارت دارایی و اقتصاد و سازمان خصوصی سازی مختل می‌نماید.

۱۷) در این مرحله، مبارزه‌ی هدفمند کارگران هفت تپه، در دیدار پیاپی با مجلسیان که حاصل نشست سوم نمایندگان با مجلسیان و نماینده‌ی دولت حسن روحانی، فرهاد دژپسند، وزیر اقتصاد و دارایی نشان داد که حاکمیت به فکر زمان خریدن است تا کارگران را در گرسنگی مطلق و گرمای بالای پنجاه درجه و وضعیت سخت کرونایی از پای درآورد. در همین نشست سوم قرار شد که پیگیری وضعیت اسد بیگی و واریسی مشکلات شرکت هفت تپه را به ۱۵ روز دیگر موکول کنند. وعده‌های توخالی، زمان خریدن و حواله‌ی مطالبه‌ی کارگران به باتلاق زمان، رقابت جناحی برای مصادره‌ی نارضایتی کارگران، از طریق تحمیل تعاونی که دارای وابستگی جناحی برای حفظ مافیای اسدبیگی بود، بار دیگر درستی تأکید بر شعار «نه حاکم، نه دولت، نیستند به فکر ملت» را روشن ساخت، تا نشان دهند چانه زنی در بالا با انبوهی پُر شمار یاران در طلب نان و متحد را یاری باز ایستادن نیست!

۱۸) باید گفت: نتایج چند جلسه مذاکره نشان داد که کارگران تنها با تکیه بر نیروی اتحاد خود، ادامه‌ی پیگیری مطالباتی واقعی خود و برخورداری از حمایت هرچه گسترده‌تر همسرنوشتان‌شان در سایر بخش‌های جنبش کارگری و سازماندهی نیرومند خویش می‌توانند به تحقق مطالباتشان امیدوار باشند. پیگیری این گونه ثمربخش، نشان داد که کارگران هفت تپه در گُورهِی مبارزه‌ی طبقاتی خود آبدیده شده و عملکرد آن‌ها می‌تواند الگو و نمونه‌ی خوبی برای مقاومت علیه خصوصی سازی در سایر کارخانه‌ها و مراکز تولید باشد.

۱۹) در همین مقطع، برخورداری از صندوق همیاری مالی اهرم مهمی در تقویت همبستگی‌های مطالبه محورانه و شکل دادن به اعتصابات مستمر و طولانی شد. مثلاً همان ایام که کارگران هفت تپه پس از شصت روز اعتصاب، دوماه حقوق‌شان را در بخش‌هایی نگرفته‌اند، اگر همه کارگران و همسرنوشتان آن‌ها که پای اعتصابند، در ادامه در وضعیت

چنین فلاکت‌بار درگیر مبارزه شوند، چاره‌ای ندارند جز این که عملاً صندوق اعتصاب راه اندازند و به یاری همدیگر برآیند و نگذارند که این اعتراضات از پا بیفتد. هر قدر این اعتراضات بیشتر ادامه پیدا کند و از همبستگی گسترده‌تر داخلی و جهانی برخوردار شود، به همان میزان سیاست محاصره‌ی کارگران توسط حاکمیت را وسیع‌تر در هم خواهد شکست. از این رو سازماندهی صندوق‌های اعتصاب و همیاری‌های مالی در داخل و خارج می‌تواند پشتوانه‌ی واقعی استمرار این مبارزات تلقی شود و بدان یاری رساند. جا دارد با گردآوری منابع مالی و بهره‌گیری از همه‌ی ظرفیت‌های مورد اعتماد پیرامون خود در درون و جامعه‌ی میزبان برآییم! و این کار را بسان پیکاری تعطیل ناپذیر برای دوران بس سخت اعتصابات پیش‌روی، همچنان در دستور کار خویش داشته باشیم. آشکار است امروز نیز مبارزات توده‌ای درون کشور ما، چشم همیاری و امید به همراهی همه‌ی آزادی‌خواهان و برابری‌طلبان در تمام دنیا دارد. در انجام این وظیفه و رسالت دوران ساز، از هیچ اقدامی فروگذار نکنیم!

۲۰) در برابر این سطح از پیشرفت متحدانه‌ی کارگران نیشکر هفت تپه، در همین تاریخ ما شاهد تهاجم عوامل کارفرمایی به موقعیت کارگران هستیم. کانال تلگرامی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در تاریخ سه شنبه ۸ مهر ۹۹ از احضار هفت نفر از کارگران نیشکر هفت تپه خبر می‌دهد و می‌نویسد: «با شکایت شرکت نیشکر هفت تپه، هفت نفر از کارگران به پاسگاه مستقر در هفت تپه احضار شدند. عنوان اتهام، تحریک کارگران در اول مهر برای اعتصاب بوده است. ... اسامی کارگران که صبح سه شنبه به پاسگاه هفت تپه احضار شده‌اند عبارتند از: ۱- محمد امین حجازی ۲- احمد شلاکه ۳- رحیم حمدانی ۴- میلاد لطیفی ۵- محمد عبدلخانی ۶- عظیم الکثیر ۷- قاسم کثیر. سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، پرونده سازی، احضار، تهدید و بازجویی از کارگران را شدیداً محکوم کرده و ضمن حمایت همه جانبه از کارگران، خواستار رسیدگی هرچه سریع‌تر به مطالبات کارگران می‌باشد. تهدید کارگران محکوم است!»

۲۱) حادثه‌ی مهرماه ۹۹ در نوع خود نتیجه بخش همه‌ی دوندگی‌ها و کوتاه نیامدن‌های کارگران نیشکر هفت تپه بود که از خرداد آغاز و با اعتصاب و اعتراض بیش از چند ماهه، به نشست روز نهم مهر انجامید. در این روز جلسه‌ی ویژه هفت تپه در مجلس شورای اسلامی به پایان رسید و مقرر شد که از اسد بیگی، مدیر این شرکت، خلع ید شود و تمام طلب‌های کارگران تا ۱۵ روز بعد پرداخت شود. درخواست خلع ید از مالک شرکت هفت تپه به هیئت داورى سازمان خصوصى سازی رفت. در این زمینه سید نظام الدین موسوی، عضو کمیسیون اصل ۹۰ مجلس در توییتی با اشاره به جلسه‌ی خود با دژپسند، وزیر اقتصاد و دارایی، اعلام کرد که درخواست خلع ید از مالک شرکت هفت تپه از سوی سازمان خصوصى‌سازی به هیئت داورى ارسال شد. کانال تلگرامی سندیکای نیشکر هفت تپه دو روز بعد، ۱۱ مهر از جانب کارگران نوشت: «همکاران عزیز در هفت تپه، خلع ید با اتفاق مجلسی‌ها و حتی دولتی‌ها و مسئولین و در رسانه‌های رسمی توسط نمایندگان مجلس به صورت صریح و واضح و در حضور خبرنگاران اعلام شده است. از این رو همکاران عزیز هفت تپه لطفاً به فتنه‌گری‌های کاسه لیسان اسدبیگی و نوچه‌های او اهمیت ندهید.

نمایندگان مجلس در نهایت به این نتیجه رسیدند که کارفرمای هفت تپه صلاحیت ندارد و به زودی کار و مسیر خلع ید شرکت هفت تپه شروع می‌شود. فتنه‌گران با وجود اینکه صد در صد محکوم به خروج از شرکت عزیزمان شده‌اند اما همچنان در پی توطئه و تشویش اذهان عمومی و کارگران هستند. اما کارگران هفت تپه بدانند که نمایندگان این خبر را به صورت علنی اعلام کردند و بازگشت یا تأخیری در این تصمیم وجود ندارد... همکاران باغیرت بالاخره ایستادگی و مقاومت و مبارزه ما کارگران نیشکر هفت تپه به نتیجه رسید و به زودی شاهد بازگشت آرامش در شرکت هفت تپه خواهیم بود. به همین جهت از تمامی همکاران تقاضا می‌شود به فتنه‌گری‌هایی که توسط افراد معلوم الحال که خود جیره‌خوار کارفرما (اسدبیگی) هستند توجهی نکنید و اخبار واقعی را از رسانه‌های رسمی دریافت کنید».

۲۲) با توجه به نتیجه بخش بودن این پیروزی، سندیکای نیشکر هفت تپه شنبه ۱۲ مهر باردیگر فوری‌ترین خواسته‌های خود را طی اطلاعیه‌ای با عنوان: «خواست‌های فوری کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه» به شرح زیر منتشر نمود: «بیش از هفتاد روز اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه برای خلع ید از کارفرما و خصوصی سازی، پرداخت دستمزد های عقب افتاده حق بیمه و سایر مزایای شغلی، بازگشت به کار کارگران اخراجی اسماعیل بخشی، ایمان اخضری، محمد خنیفر، سالار بیژنی و پافشاری برخواست‌هایشان، به رغم زندان و تهدیدهایی که از سوی کارفرما، و نهادهای انتظامی و امنیتی علیه کارگران، پیشروان کارگری و سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه انجام گرفت، مجلس شورای اسلامی و برخی مسئولان از موضع حمایت از اسد بیگی و رستمی که به عنوان مالکان شرکت نیشکر هفت تپه، عقب نشینی کردند و سلب مالکیت آنها را در دستور کار قرار دادند. در همین رابطه نمایندگان مجلس زیر فشار اعتصاب و اعتراضات خیابانی کارگران، نشست‌هایی برای بررسی مسائل شرکت نیشکر هفت تپه و خواست‌های کارگران با حضور نمایندگان مستقل کارگران گردیدند. پس از یک روند طولانی بالاخره دولت و مجلس از اسد بیگی و رستمی اعلام خلع نموده و برخی از خواست‌های کارگران از جمله اخراج مدیران بازنشسته که تحت حمایت کارفرما بودند، پذیرفتند. بر همین اساس کارگران و سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ضمن حفظ اتحاد و همبستگی، پیشبرد اعتراضات کارگران را با انجام خواست‌های زیر و اجرای بی قید و شرط آن از سوی مجلس، دولت و قوه قضائیه ممکن می‌دانند. خواست‌های فوری کارگران نیشکر هفت تپه در طول بیش از ۷۰ روز مبارزه دشوار و پیگیری برای تحقق موارد زیر است:

- ۱- پرداخت فوری تمام حقوق‌ها و مزایای عقب افتاده
- ۲- بازگشت به کار همه کارگران اخراجی از جمله کارگران غیرنیشکری به کار و پرداخت حقوق و مزایای دوران بازداشت و یا اخراج آنها
- ۳- به رسمیت شناختن تشکلهای مستقل کارگری و به طور مشخص سندیکای کارگران هفت تپه از سوی دولت

- ۴- به رسمیت شناختن حق اعتراض، اعتصاب، تجمع و...
- ۵- به رسمیت شناختن نمایندگان مستقل منتخب کارگران در زمینه نظارت بر شرایط ایمنی و بهداشت کار، جلوگیری از سوانح، رعایت ساعات کار و غیره
- ۶- خلع ید و سلب مسئولیت از تمام کارگزاران مدیریت سابق. مدیران شرکت باید مورد تأیید کارگران باشند.
- برای جلوگیری از انواع اختلاس‌ها، دزدی‌ها و حیف و میل‌ها لازم است:

الف) کارگران برای نظارت نمایندگان منتخب خود بر تولید، استخدام، ماشین‌آلات و مواد خام، انبار تولیدات، زمین‌های متعلق به شرکت برای جلوگیری از فروش زمین‌ها، منع اخراج تلاش کنند و بکوشند این موارد در شرکت هفت تپه تثبیت و نهادینه شود.

ب) حساب‌های شرکت شامل ترازنامه، حساب سود و زیان و حساب جریان نقدینگی یا تغییرات خزانه شرکت علنی باشند و نمایندگان کارگران حق بررسی اسناد مربوط به این حساب‌ها را داشته باشند.

اعلام این موارد که تنها بخشی از خواست‌های کارگران هفت تپه هستند. پافشاری برای تحقق آنها محصول مبارزات طولانی، تحمل سختی‌ها، اخراج‌ها و زندان و تجارب سال‌ها فعالیت حق طلبانه کارگران با سابقه و کارگران جوان بخش‌های مختلف شرکت هفت تپه است. تنها اراده جمعی کارگران نیشکر هفت تپه و حمایت کارگران و فعالان کارگری در سراسر کشور به اجرای واقعی خواست‌های بالا منجر می‌شوند. اتحاد ضامن پیروزی کارگران نیشکر هفت تپه است.»

۲۳) درچنین هنگامه‌ای پنجشنبه ۱۷ مهر به ناگهان اعلان شد که «امید آزادی» یکی از فعالان کارگری هفت تپه، طی نامه‌ی به طورکاملاً غیرقانونی عدم نیاز، از طرف مدیر کارخانه اخراج می‌شود. در همین رابطه سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ضمن حمایت از کارگران نیشکر هفت تپه هرگونه تهدید جانی، تهدید به اخراج و بیکارسازی، بازداشت و ارباب کارگران را شدیداً محکوم و شنبه ۱۹ مهر که سازماندهی اعتراضی برعبله این برخوردها انجام می‌شود، کانال سندیکا ضمن حمایت خود را از خواست‌های کارگران هفت تپه محکومیت هرگونه برخورد و تهدید کارگران از «حرکت اعتراضی کارگران هفت تپه در اعتراض به برخوردهای چکشی کارفرما با فعالین کارگری و سوء مدیریت کارفرما و عدم پرداخت مطالبات» خبر داده و می‌نویسد: «این حرکت اعتراضی کارگران هفت تپه در محوطه کارخانه نسبت به برخوردهای چکشی کارفرما با فعالین کارگری از ساعت نه و نیم صبح امروز شنبه شروع شد و تا ساعت ده و نیم ادامه داشت. این حرکت اعتراضی کارگران با سخنرانی یوسف بهمنی و امید آزادی دو تن از کارگران فعال و از سخن‌گویان کارگران در بیش از هفتاد روز اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه و همچنین حضور در جلسات متعدد با مسئولین در ارتبات با مطالبات کارگران، همراه بود.»

۲۴) بعد از تجمعات اعتراضی دوراخیارکارگران، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه خبر داد: «پنج شنبه شب ۲۴ مهر ۱۳۹۹ چند نفر مسلح ناشناس به ماشین‌های کاشت نیشکر

تیراندازی کرده‌اند. در اثر این تیراندازی که کابین راننده را هدف قرار داده بودند، شیشه‌های کابین ماشین شکسته شده که خوشبختانه به نگهبان ماشین آلات هیچ آسیبی وارد نشده است.» و در ادامه خبر آمده: «این تیراندازی زمانی انجام گرفته که خبر سلب مالکیت شرکت از بخش خصوصی (اسدیگی ورستی) دارد متحقق می‌شود. افرادی که دست به چنین اعمال کثیف زده‌اند، کاسه لیسان و مزدورانی هستند که با هدف نا امن جلوه دادن هفت تپه و ایجاد بهانه برای حضور نیروهای امنیتی بوده تا صدای کارگران را سرکوب کنند. سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ضمن محکوم کردن این عمل وقیح و شناسایی و معرفی این جانپان مزدور، خواهان پرداخت دستمزدهای عقب افتاده کارگران می‌باشد که سه ماه است به تعویق افتاده است.»

۲۵) متعاقب چنین خبائتی از جانب عوامل کارفرما، کانال تلگرامی سندیکای نیشکر نوشت: «روز سه شنبه ۲۹ مهر ۱۳۹۹ شاهد این می‌باشیم که جمعی از کارگران نیشکر هفت تپه به دلیل عدم پرداخت اضافه کاری تیر ماه و دستمزد مرداد ماه آقایان: حسن کهنکی- یوسف بهمنی- امید آزادی - ابراهیم عباسی و محمد امیدوار، در مقابل دفتر مدیریت شرکت دست به تجمع زدند. سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ضمن تقبیح این عمل کارفرما خواهان پرداخت تمامی مطالبات کارگران می‌باشد. هرگونه کوتاهی و تعلل در پرداخت مطالبات این عزیزان نابخشودنی است!» در همین روز اسماعیل بخشی در اینستاگرام خود طی پیامی نوشت: «در سیستم سرمایه داری و رانت و اختلاس، صحبت از حقوق بشر، حقوق شهروندی و حقوق کارگری، شوخی ای بیش نیست. اگر به زندگی و سرنوشت هزاران کنشگر عرصه های مختلف در کشور نگاهی بیاندازید، رنج و مشقت معیشتی-امنیتی که پس از فعالیت شان به صورت سیستماتیک به آنها و خانواده شان تحمیل شده است را خواهید دید و بر این مدعای من صحه می گذارید.» بخشی افزود: «امروز به کارفرما و مدیران و عوامل خود فروخته اش اعلام می‌کنیم ما کارگران هفت تپه با تمام وجود از نمایندگان راستین خود حمایت می‌کنیم و نخواهیم گذاشت حق شان ضایع شود. اتحاد کارگران و نمایندگانشان و حمایتشان از هم باعث اجرایی شدن خلع ید از بخش خصوصی شد و این اتحاد و حمایت متقابل کماکان ادامه خواهد داشت!»

۲۶) پنجشنبه اول آبان کانال تلگرامی سندیکای نیشکر هفت تپه نوشت: «با شکایت مالک شرکت، ۵ نفر از فعالین کارگری با دستور دادستان به پاسگاه هفت تپه احضار و مورد بازجویی قرار گرفتند.

۱- ابراهیم عباسی منجری، ۲- حسن کهنکی، ۳- امید آزادی، ۴- عادل سرخه و ۵- صاحب ظهیری باشکایت کارفرما (و مدیران ادارات شرکت) با دستور قضایی دادستان، باز جوی شدند. سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ضمن محکوم کردن هر گونه رفتار ضد کارگری، تهدید و پرونده سازی کارگران، خواهان خلع ید از بخش خصوص می‌باشد.»

این وضعیت به سلسله اعتراضات کارگران انجامید تا اینکه در روز پنجشنبه ۸ آبان، چهار نفر از کارگران به نام‌های: ۱- مسعود حیوری ۲- ابراهیم عباسی منجری ۳- یوسف

بهمنی و ۴- حمید ممبینی ساعت سه و نیم بعد از ظهر توسط پاسگاه هفت تپه بازداشت شدند. سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه بازداشت کارگران را محکوم کرده و خواهان آزادی فوری آنان شد. این کارگران را پس از سه روز بازداشت در اداره‌ی آگاهی شوش، با دستور قضایی به زندان فجر دزفول منتقل کردند. در همان روز سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ضمن محکوم کردن هرگونه رفتار ضد کارگری، تهدید و پرونده‌سازی کارگران، خواهان خلع ید از بخش خصوص شد.

۲۷) بازداشت و انتقال کارگران از زندانی به زندان دیگر، موجی از اعتراض را در محوطه‌ی کارخانه برانگیخت و در ادامه سندیکای نیشکر هفت تپه طی اطلاعیه‌ای نوشت: «امروز یکشنبه ۱۱ آبان ۱۳۹۹، دومین روز از تجمع اعتراضی کارگران بخش‌های صنعتی نیشکر هفت تپه در حمایت از همکارانی که به اتهام دفاع از مطالبات کارگری بازداشت و زندانی شده اند... سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از تمامی کارگران شریف و بزرگ هفت تپه درخواست دارد که در راستای حمایت همه جانبه از همکاران خود عباسی، بهمنی، حیوری و ممبینی با جدیت تمام پشتیبانی کرده و نسبت به این عمل غیر انسانی با حضور خود در مقابل دفتر مدیریت شرکت صدای همکاران خود باشیم. کارگران شریف و مبارز؛ حامیان ظلم و ستم و استثمار، حامیان و مدافعان نظام سرمایه داری، حامیان جهالت و اختناق، از حق خواهی و هوشیاری کارگران و مردم فرودست در هراس هستند. در مقابل این بی‌عدالتی‌ها، در مقابل فقر و گرسنگی، در مقابل این همه تبعیض و نابرابری‌ها نباید ساکت بود. با اتحاد و مبارزه در مقابل تمام ستم‌گری‌ها باید ایستاد. کارگران متحد و متشکل هرگز شکست نخواهد خورد. پیروزی از آن ماست! زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران بر علیه ستم و استثمار». بدین ترتیب موجی از اعتراض هرروزه‌ی کارگران، بدون رها کردن کار در محوطه‌ی کارخانه رخداد. در این میان نقش فرزانه زیلالی، وکیل پیگیر کارگران بازداشتی بیش از پیش مؤثر بود. کانال تلگرامی هفت تپه از قول خانم زیلالی خبر داد: «اتهام کارگران بازداشتی هفت تپه، اخلال در نظم عمومی بوده و پرونده آن‌ها به شعبه دوم دادرسی دادسرای عمومی و انقلاب شهرستان شوش ارجاع شده است. ایشان با وکالت قبلی که از آقایان یوسف بهمنی و ابراهیم عباسی منجزی داشتیم، اعلام وکالت کرده و با دوکارگردیگر، آقایان حمید ممبینی و مسعود حیوری، جهت اعطای وکالت در زندان دیدار داشت. تفهیم اتهام و بازجویی‌های کارگران بازداشتی هفت تپه، بدون دسترسی به وکیل انجام شده است...»

۲۸) ادامه‌ی بازداشت فعالان دستگیر شده، منجر به ادامه‌ی اعتراضات در محیط کارخانه گردید به طوری که با گذشت چهار روز از بازداشت کارگران نیشکر هفت تپه، سایر کارگران برای چهارمین روز در اعتراض به بازداشت همکاران خود در محوطه‌ی شرکت دست به تجمع زده و خواستار آزادی بی قید و شرط همکاران خود شدند. در مقابل نیز نیروهای مدافع اختناق و سرکوب، مدافعان نظم سرمایه‌داری و دشمنان ستم دیده گان و طبقه‌ی کارگر، یعنی نیروهای پلیس، در محوطه‌ی کارخانه حضور پیدا کردند و خواستند که از ادامه اعتراض کارگران جلوگیری کنند. دوشنبه ۱۲ آبان سندیکای نیشکر هفت تپه،

در این رابطه با زبانی صریح نوشت: «اما دشمنان کارگران و مردم فقیر و گرسنه و خسته از این همه تبعیض و نابرابری‌های بدانند که نیروی متحد و متشکل طبقه کارگر تسلیم این شرایط سخت نخواهد شد و برای داشتن یک زندگی شایسته و انسانی به مبارزه خود ادامه خواهد داد. دشمنان طبقه کارگر باید بدانند که پیروزی از آن ماست. سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ضمن محکوم کردن بازداشت کارگران، خواهان آزادی فوری و بی قید شرط این عزیزان می‌باشد. کارگران متحد هرگز شکست نمی‌خورند.» در این مقطع نیز دو سطح از مبارزه با هم گره می‌خورد. کارگران بازداشتی در زندان فجر دزفول در اعتراض به بلاتکلیفی وضعیت خود، دست به اعتصاب غذا می‌زنند و کارگران هفت تپه نیز در محیط کارخانه همچنان به اعتراض خود برای آزادی بی قید و شرط همکارانشان ادامه می‌دهند. کانال تلگرام سندیکای هفت‌تپه در تاریخ ۱۳ آبان در همین رابطه نوشت: «مطلع شدیم که عوامل زور و شکنجه و استثمار در زندان، کارگران مبارزه هفت تپه را که در اعتراض به بازداشت خود دست به اعتصاب غذا زده اند را زیر فشار قراردادده اند تا اعتصاب غذای خود را بشکنند. مدیر داخلی زندان کارگران اعتصابی را تهدید کرده اگر اعتصاب غذای خود را نشکنند، پرونده شما سنگین تر خواهد شد و مبلغ وثیقه های (باج گیری) شما بیشتر خواهد شد. سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه هر گونه فشار و اذیت و آزار کارگران که به مانند اسیر در اسیر خانه ها حامیان سرمایه داری گرفتار شده اند را محکوم کرده و خواهان پایان دادن به این اعمال ضد انسانی می‌باشیم.»

(۲۹) در ادامه‌ی وضعیت موجود سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه روز سه شنبه ۱۳ آبان طی فراخوان عامی خطاب به «مردم عزیز ایران! آزادیخواهان! بشردوستان! حامیان حقوق کارگران» با محکومیت بازداشت کارگران خواستار آزادی بی قید و شرط آنها شده، همگان را به حمایت متشکل از این فراخوان مطالبه‌ی آزادی کارگران دعوت کرد.

(۳۰) بدین ترتیب در فاصله‌ی کوتاهی موجی از حمایت‌ها از «فراخوان عام سندیکای نیشکر هفت تپه» در ترکیب فعالان گروه‌های گوناگون اعم از: فعالان فرهنگی- اجتماعی، بازنشستگان، فعالان زن و دانشجویان، تشکل‌های کارگری و نهادهای اجتماعی، مدافعین حقوق کارگران داخل و خارج از کشور در پیوندی مشترک فراهم آمد و لیست حمایت‌ها به دفعات در کانال تلگرامی نیشکر هفت تپه و در سطح شبکه‌های مجازی به شکل وسیع منتشر و پخش شد.

چهار کارگر بازداشت شده با پرداخت وثیقه، موقتاً آزاد شدند؛ اما فردای روز بعد از آزادی‌شان از ورود آنان در کنار دیگر کارگران به کارخانه‌ی هفت‌تپه جلوگیری می‌شود و با تصرف کل درب‌های ورودی، عبور و مرور کارگران را مسدود می‌کنند. و این جاست که فریاد سندیکای نیشکر هفت تپه بلند می‌شود و اعلام می‌دارد: «کارخانه هفت تپه، محل کار است نه پادگان نظامی!» و جمعه ۱۶ آبان می‌نویسد: «کارگران هفت تپه چندین سال است که برای کسب حقوق اولیه خود که توسط صاحبان زر و زور پایمال شده است دست مبارزه به

در طی این چندین سال، مسئولین به جای جوابگویی به خواست های به حق کارگران، تلاش داشته که با ایجاد فضای رعب و وحشت از زیر بار مسئولیت فرار کند. جواب مسئولین ریزودرشت مملکتی برای کارگران فقط اختلاس، اخراج، باتوم، زندان و شکنجه، اعتراف گیری های اجباری تلویزیونی، و خودکشی کارگران بوده است و بس. به این شرایط ضد کارگری باید پایان داده شود. برقرار کردن حکومت نظامی آن هم در محل کار کارگران نشان از زبونی کسانی است که توان جوابگویی به خواست کارگران را ندارند.

در طی این سال ها شما نشان دادید که هیچ گونه تهدید و ارعابی نمی تواند عزم و اراده شما را برای بدست آوردن مطالبات به حق تان در هم بشکند، مبارزه طبقه کارگر بر علیه طبقه سرمایه دار همچنان تا رسیدن به یک زندگی شایسته ادامه خواهد داشت. بی شک پیروزی از آن ماست.»

با توجه به سی مورد یاد شده؛ نباید فراموش کرد که امروز بیش از هر وقتی دست آورد اعتصاب طولانی مدت کارگران هفت تپه، می تواند پشتوانه و الگوی محکمی برای دیگر اعتراضات واحدهای تولیدی و صنعتی و خدماتی باشد. آن دیگران همچون کارگران هپکوی اراک، آذرآب، فولاد اهواز، ماشین سازی ها، کارخانه های مختلف قند، تراکتورسازی تبریز، کارگران شهرداری ها، بازنشستگان، معلمان و دانشجویان و تقریباً تمامی شرکت های خصوصی پیمانکاری، کارگران راه آهن سراسری، وزارت راه، معادن و ناوگان زمینی حمل و نقل شهری و بیابانی می توانند از پیگیری و صف متحد و الگوی جانبداری از سیاست های اتحادیه ای نیشکر هفت تپه برای رودرویی با خصوصی سازی و کارفرما از ابزارهای فراقانونی اعتصاب و پایداری بهره گیرند و سازمان خصوصی سازی را به عقب نشینی وادارند!

جمع بندی:

بدنیست در این فاصله نگاه جنبی به برخی حوادث درون دستگاه حاکمه بیاندازیم و آنرا با آخرین اطلاعیهی سندیکا به پایان برسانیم: خبرگزاری ایلنا بیستم آبان ۹۹ از قول مهرداد بذرپاش (رئیس دیوان محاسبات کشور) در جلسهی معارفهی حاکم شرع دیوان محاسبات، با اشاره به رسیدگی برخی پرونده های مهم در دیوان محاسبات، نوشته: «بحث واگذاری شرکت های دولتی به صورت جدی در دیوان محاسبات مورد رسیدگی قرار گرفته که پرونده هفت تپه از مهمترین آنها است و نمی دانم دلیل اصرار دولت به ویژه وزارت اقتصاد بر عدم فسخ این واگذاری چیست؟ سازمان بازرسی بررسی کرده و هیات مستشاری دیوان حکم داده است اما نمی دانم چرا اجرا نمی شود.»

چند روز بعد، روزنامهی دنیای اقتصاد می نویسد: «در حالی رسانه ها خبر از عزل رئیس سازمان خصوصی سازی توسط وزیر اقتصاد دادند که علیرضا صالح با اظهار بی اطلاعی از این خبر عنوان کرد خبر عزل خود را نه تایید می کند و نه تکذیب. نهایتاً اما روابط عمومی سازمان خصوصی سازی با اعلام موافقت فرهاد دژپسند، وزیر امور اقتصادی و دارایی با استعفای علیرضا صالح خبر داد. حسن علایی، عضو هیات عامل این سازمان با

حفظ سمت به عنوان سرپرست سازمان خصوصی‌سازی منصوب شده است». همزمان با انتشار خبر استعفای علیرضا صالح، رییس سازمان خصوصی‌سازی، اصلاحات پرس نوشته: «شنیده شده که پافشاری او در لغو واگذاری هفت تپه و ارجاع پرونده این واگذاری مسالهدار به هیات داوری موجب خشم برخی مقامات عالی‌رتبه اجرایی و فشار به وزیر اقتصاد برای برکناری او شده است».

سیاست دولت برسر واگذاری صنعت هفت تپه بار دیگر و با پیدا کردن «اهلیت» از نوع آنچه امام جمعه وعده داده، است که دلنگرانی سندی‌کای نیشکر هفت تپه را موجب گشته و در اطلاعیه‌ای با عنوان «کشت و صنعت هفت تپه را هم با سیاست‌هایشان، نابود کردند!» به تاریخ دوشنبه ۲۶ آبان ۹۹ نوشته: «با رفتن اسد بیگی مشکل حل نمیشود. در این مدت حیات ننگین اسد بیگی و طرفدارنش آنچنان ضربه‌های به شرکت هفت تپه زده شده است که برای بازسازی آن چند سالی کار و تقلا و بودجه کلان لازم است! غیر از ضربه به کارگران، با اشکال مختلف، از جمله دیر پرداختن دستمزد و دیگر حقوق و مطالبات کارگران، بیکاری و ناامنی شغلی، محیط کار غیر قابل تحمل با استفاده از نیروهای امنیتی، شکنجه زندان و پرونده‌سازیها... بالا کشیدن اموال عمومی (شرکت) اختلاسگری دزدی، کارشکنی کسب سود و بهره شخصی و فردی... که پایه سیاست خصوصی سازی است. تولید ناچیز شده و کارخانه را به مخروبه تبدیل کرده اند. آنها شیره جان کشت و صنعت را در کنار مکیدن خون کارگران و زحمتکشان پیش بردند و از هر ابزار و سرکوبی استفاده کرده تا بتوانند سرمایه‌های کلان را به جیب بزنند و نماینده خوب و موفقی برای گله طرفداران سیاست خصوصی باشند. اسد بیگی یکی از این نمایندگان خصوصی سازی است. کل کشور با امثال اسد بیگی ها زیادی روبرو است که جز کلک، دزدی قانونی، اختلاس قانونی و دهها روش سرکوبگرانه نظامی و امنیتی برای پیشبرد سیاست مالکیت فردی خود به نابودی اموال عمومی، کشت و صنعت، کار و تولید مورد نیاز جامعه را به نابودی کشانده اند...» و می‌افزایند: «اسد بیگی در سرازیری سرنگونی است، اما مبارزه و اعتراض ما با کل این دستگاه خرابکار و سودجو ادامه دارد. سیاستگذار جز برای نفع خود کاری برای کارگران و مردم زحمتکشان نمی‌کنند، خودمان باید سرنوشتمان را همچنانکه در این چند سال کارگران هفت تپه نشان داده اند، متشکل تا پیروزی ادامه خواهیم داد» و این ادامه راه و تکرار مسیری خواهد بود که تبلوران دست شستن از وعده‌های بی سرانجام رژیم و تدارک برای خودگردانی کارخانه با نمایش اعتراض و اعتصاب، حفظ اتحاد و یکپارچگی با تقویت همگرایی‌های گسترده با دیگر نیروهای مطالباتی موجود درون جنبش، سازماندهی مستقلانه و پیکار تمامیت کارگران هفت تپه خواهد بود.

جا دارد که این مبارزه متحدانه را تنها نگذاریم و صدای مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه باشیم!

روزشمار کارگری هفته شماره ۳۴ را از سایت روزشمار کارگری، لینک زیر می‌توانید دنبال کنید!

<http://karegari.com/maghalat/2020/11/21/Roozshomar%20kargari%2034AmiR.pdf>